

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Lucie Schubertová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2019/2020
Název práce	„Fast Photography“, Zakázková módní fotografie		
Oponent práce	MgA. Michal Reichstätter		

Studentka Lucie Schubertová předkládá k obhajobě teoretickou část diplomové práce nazvanou Fast photography. V ní poukazuje na vysoce aktuální téma vlivu módního průmyslu na klimatické změny. Vlivem důrazu na měnící se sezónní trendy a globálních aspektů přesunu výrobních procesů do slabších ekonomik, především asijských zemí, se kolotoč zrychlené výroby na straně jedné a neuměrné spotřeby na straně cílových, plně rozvinutých ekonomik, nutně negativně projevuje na zhoršených ekologických i pracovních podmínkách na straně výrobců.

Tématický okruh je autorkou do jisté míry stanoven, ovšem jeho ukotvení v rámci práce není zcela funkční. Autorka se každou kapitolou věnuje jinému perimetru problematiky současného módního průmyslu či fotografie, děje se tak na bázi poměrně volné asociace a představovaná problematika je tak podávána spíše povšechnou, než-li vyčerpávající formou.

Zcela nahodile působí selekce autorů v rámci historického exkurzu do tématu módní fotografie. Je zřejmé, že nelze popsat podrobný vývoj tohoto žánru celistvým způsobem, tento „random“ mi nepřipadá příliš funkční. Takto by namísto zmíněných autorů mohli figurovat jiní čtyři (George Hoenynggen-Heune, Horst P. Horst, Andre Kertes, Martin Munkacs, Richard Avedon,...) z totožného časového intervalu a na informační hodnotě této kapitoly by se to nijak neprojevilo. Řešení spatřuji v pouhém výčtu a stručném vysvětlení jejich průkopnické pozice vícera autorů, případně ve vyškrtnutí celé, v této formě zbytečné kapitoly.

V další části práce autorka příkladem dva problematice aspekty fast fashion – tedy nevyhovující pracovní podmínky v továrnách třetího světa a ekologickou stopu v rámci zrychlené produkce geneticky modifikované bavlny. V této části postrádám zmínku o historických souvislostech ekonomického vzestupu určitých značek (Nike) a přesunu výroby do zemí asijské provenience.

Další kapitola pak upozorňuje na důsledky zrychleného procesu výroby a spotřeby v rámci módního průmyslu, mimo postupné automatizace fotografického procesu e-commerce se autorka věnuje i psychologizaci barev, debatám na sociálních sítích či míře rasismu a jeho vlivu na volbu modelů dle barvy kůže, etnika a kulturní příbuznosti cílového trhu. Tato část práce je pak zakončena krátkou podkapitolou o problematice postprodukce módních snímků. Opět mi připadá, že se autorka snaží pojmut přílišnou šíři příbuzných témat, aniž by bylo zřejmé k jakému cíli vlastně směřuje.

Následující osmistránkovou část autorka věnuje přípravě a průběhu módní, fotografické zakázky. Informace v této pasáži považuji za užitečné, no uvítal bych možná konkrétnější

příklady z praxe, jako doplnění k obecným sdělení; takto by kapitola mohla být ještě přínosnější.

Druhá polovina práce se pak věnuje nejprve projektům, které konfrontují rychlostní módní pojetí, porovná grafická a funkčnostní řešení konkrétních e-shopů, posléze autorka odprezentuje několik slow fashion značek, a nakonec, podobně nahodile jako na začátku zmíní několik současných českých autorů módního žánru. Nepříliš přesvědčivě působí definice slow fotografů (celkový přístup, kreativita, analog). Poněkud skepticky vnímám současný fetiš „návratu ke kořenům“ zkrze analogový nosič. Je sympatické, pokud se současní autoři zabírají omezeními (počet snímků na filmu, přirozené zrno na negativu, apod.), které s sebou klasická fotografie nese, často mám ovšem dojem, že samotný nosič má obhájit nikterak jinak (formálně ani obsahově) pozoruhodné snímky. Je to podobné, jako v šedesátých letech devatenáctého století řešit, jestli je lepší kalotypie nebo kolódium.

Je neodiskutovatelné, že práce pracuje se zajímavým a aktuálním tématem. Informační hodnota textu je vysoká. Výsledný, poněkud rozpačitý dojem pramení z autorčiny neochoty (případně neschopnosti) téma v samotném začátku práce jasně obnažit a tím definovat. Tak by si autorka utříbila informační hierarchii, zbavila se podtémat, která nejsou tak důležitá a nosná ve prospěch samotného jádra práce. V tomto konkrétním případě je ono jádro, pomyslné těžiště práce, prakticky nedohledatelné.

Práce tak slouží daleko spíše jako jakási pomocná rešerže k praktické části diplomové práce, moodboard, řekněme. Na ten, koneckonců také nejsou kladeny zásadní požadavky na soustředěnost či komplexnost. Tedy je v rámci žánru zřejmě všechno v pořádku.

Návrh klasifikace .....C.....

V .....Brně..... dne .....24.8.2020.....

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------